

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 20ής Απριλίου 1988 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 146 και 431/85 — Ερμηνεία,

Claude Maindixaux και λοιποί, υπάλληλοι της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, εκπροσωπούμενοι από τον Jean-Noël Louis, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο την Yvette Hamilius, 10, boulevard Royal,

αιτούντες,

κατά

Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τον Detlef Bruggemann, μέλος της διευθύνσεως προσωπικού, επικουρούμενο από τον Alex Bonn, δικηγόρο Λουξεμβούργου που είναι και αντίκλητός της, 22, Côte d'Eich,

και

Claus Diezler και λοιπών, εκπροσωπούμενων από τον Marcel Slusny, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον E. Arendt, 4, avenue Marie-Thérèse,

καθών,

που έχουν ως αντικείμενο αίτηση ερμηνείας της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 27ης Οκτωβρίου 1987 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 146 και 431/85,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, πρόεδρο τμήματος, T. Koopmans και K. Κακούρη, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Sir Gordon Slynn
γραμματέας: J.-G. Giraud

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Διάταξη

- 1 Με δικόγραφο της 20ής Οκτωβρίου 1987 οι Claude Maindiaux και λοιποί, παρεμβάνοντας στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 146 και 431/85, Claus Diezler και λοιποί κατά Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (Συλλογή 1987, σ. 4283), υπέβαλαν, βάσει του άρθρου 40 του πρωτοκόλλου περί του οργανισμού του Δικαστηρίου ΕΟΚ και του άρθρου 102 του κανονισμού διαδικασίας, αίτηση ερμηνείας της απόφασης που εξέδωσε στις 27 Οκτωβρίου 1987 το Δικαστήριο επί των εν λόγω υποθέσεων.
- 2 Με την απόφαση αυτή το Δικαστήριο ακύρωσε « την απόφαση της γενικής συνελεύσεως του προσωπικού της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής της 19ης Απριλίου 1985, περί εκλογικού συστήματος για τις εκλογές της επιτροπής του οργάνου αυτού ... ».
- 3 Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υποστήριξε, με τις παρατηρήσεις περί απαραδέκτου της αιτήσεως που κατέθεσε, ότι η αίτηση ερμηνείας απόφασης μπορεί να ασκηθεί μόνο από τους κατά κυριολεξία κύριους διαδίκους και όχι από τους παρεμβαίνοντες. Οι Diezler και λοιποί δεν διατύπωσαν παρατηρήσεις ως προς αυτό το σημείο.
- 4 Πρέπει να σημειωθεί σχετικά ότι το άρθρο 40 του πρωτοκόλλου περί του οργανισμού του Δικαστηρίου ΕΟΚ δίνει τη δυνατότητα υποβολής αιτήσεως ερμηνείας στους διάδικους της κύριας δίκης χωρίς να κάνει διάκριση μεταξύ κυρίων διαδίκων και παρεμβαίνόντων. Υπό το φως της σκοπιμότητας του άρθρου αυτού ο όρος « διάδικος » πρέπει να ληφθεί υπό ευρεία έννοια, δηλαδή ως καλύπτων και τους παρεμβαίνοντες. Πράγματι, κατά το άρθρο 37 του πρωτοκόλλου περί του οργανισμού του Δικαστηρίου, το δικαίωμα παρεμβάσεως έχουν όσοι δικαιολογούν « συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς », αυτόνομο και ανεξάρτητο σε σχέση με τον διάδικο, τα αιτήματα του οποίου υποστηρίζουν· κατά συνέπεια πρέπει να θεωρηθεί ότι έχουν το δικαίωμα να υποβάλουν αίτηση ερμηνείας καιτοι δεν το έχει πράξει ο υποστηρικθείς διάδικος. Άρα η ένσταση απαραδέκτου δεν μπορεί να γίνει δεκτή.
- 5 Σημειωτέον εξάλλου ότι, όπως προκύπτει από τη νομολογία, η αίτηση ερμηνείας πρέπει, για να είναι παραδεκτή, να σκοπεί την άρση της ενδεχόμενης ασάφειας ή αμφιβολίας που θίγουν την έννοια και την έκταση εφαρμογής της απόφασης (απόφαση της 7ης Απριλίου 1965, Ανωτάτη Αρχή της ΕΚΑΕ κατά Umberto Collotti και

Δικαστηρίου, 70/63α, Rec. σ. 353· απόφαση της 13ης Ιουλίου 1966, A. Willame κατά Επιτροπής της ΕΚΑΕ, 110/63α, Rec. σ. 411· Διάταξη της 29ης Σεπτεμβρίου 1983, Ελεγκτικό Συνέδριο κατά C. Williams, 9/81 — Ερμηνεία, Συλλογή σ. 2859).

- 6 Εξάλλου, η αίτηση ερμηνείας πρέπει να σκοπεύει κυρίως την ερμηνεία του διατακτικού σε συνδυασμό με τις κύριες σκέψεις (απόφαση της 28ης Ιουνίου 1955, Assider, 5/55, Rec. σ. 263). Είναι απαράδεκτη όταν αναφέρεται σε ζητήματα που δεν επιλύθηκαν με την απόφαση ή όταν ζητεί τη γνώμη του Δικαστηρίου ως προς την εφαρμογή, την εκτέλεση ή τις συνέπειες της εκδοθείσας απόφασης (Διάταξη της 29ης Σεπτεμβρίου 1983, J. Alvarez κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, 206/81α, Συλλογή σ. 2865· Διάταξη της 11ης Δεκεμβρίου 1986, B. Suss κατά Επιτροπής, 25/86, Συλλογή σ. 3929· Διάταξη της 29ης Σεπτεμβρίου 1983, 9/81 — Ερμηνεία, προαναφερθείσα).
- 7 Εν προκειμένω η αίτηση ερμηνείας σκοπεύει στην ουσία να διευκρινιστεί αν, μετά την ακύρωση της απόφασης της γενικής συνέλευσης του προσωπικού της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, της 19ης Απριλίου 1985, περί εκλογικού συστήματος για τις εκλογές της επιτροπής προσωπικού του οργάνου αυτού, που απαγγέλλεται με το διατακτικό της προς ερμηνεία απόφασης, υπάρχει δυνατότητα ή υποχρέωση συγκλήσεως νέας γενικής συνέλευσης που θα ψηφίσει ενδεχομένως νέο εκλογικό σύστημα βάσει του οποίου θα πρέπει να διεξαχθούν οι προσεχείς εκλογές.
- 8 Το ζήτημα αυτό δεν εξετάστηκε ούτε επιλύθηκε με την επίδικη απόφαση. Κατά συνέπεια η αίτηση δεν σκοπεύει τη διασάφηση ενός ζητήματος που επιλύθηκε με την απόφαση αυτή αλλά ζητεί μάλλον τη γνώμη του Δικαστηρίου ως προς την εκτέλεση και τις συνέπειές της, όπως ορθώς υποστηρίζουν οι καθόν η αίτηση ερμηνείας. Άρα η αίτηση ερμηνείας πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.
- 9 Βάσει των προεκτεθέντων, το Δικαστήριο αποφαινεται επί του παραδεκτού της αιτήσεως ερμηνείας με Διάταξη χωρίς προφορική διαδικασία και χωρίς να απαιτείται η κατάθεση από τους διαδίκους συμπληρωματικών παρατηρήσεων προς στήριξη των αιτημάτων τους.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 10 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Σύμφωνα όμως με το άρθρο 70 του κανονισμού διαδικασίας, προκειμένου περί προσφυγών υπαλλήλων, τα όργανα φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ερμηνείας ως απαράδεκτη.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Λουξεμβούργο, 20 Απριλίου 1988.

Ο γραμματέας
J.-G. Giraud

Ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος
G. C. Rodríguez Iglesias